

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติมาช้านาน แต่คนไทยที่นับถือศาสนาอื่นก็มีอยู่มีใช้น้อย ซึ่งชนส่วนน้อยเหล่านี้ควรจะได้รับความสะดวกจากรัฐบาลโดยทำให้เขาเหล่านั้นเกิดความรู้สึกอบอุ่นและได้รับการเอาใจใส่โดยทั่วถึง และกลุ่มชนส่วนน้อยเหล่านี้ก็ควรจะตระหนักในความเป็นคนไทยของตนเอง ไม่คำนึงถึงความแตกต่างของศาสนา ควรร่วมมือร่วมใจกันเพื่อช่วยกันพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ศาสนาที่คนไทยนับถือรองลงมาจากศาสนาพุทธ คือศาสนาอิสลาม จากรายงานของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524:3-49) กล่าวว่า

พลเมืองไทยที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีอยู่ทั่วไปแทบทุกจังหวัดในประเทศไทย และประชากรไทยอิสลามในจังหวัดต่าง ๆ นอกเหนือจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน คงมีแค่ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีวัฒนธรรมบางอย่างที่ศาสนากำหนดเท่านั้นที่แตกต่างไปจากกลุ่มประชากรไทยที่นับถือศาสนาอื่น และเนื่องจากศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่ละเอียดอ่อนเพราะนอกจากจะบัญญัติถึงปรัชญาแห่งชีวิตและศีลธรรมอันดีงาม

ศาสนาอิสลามบังคับความประพฤติของอิสลามมิกชนทุกสิ่งทุกอย่าง เช่น เมื่อพบหน้ากันต้องกล่าวทักทายภาษาอาหรับมีใจความว่า ขอความสันติจงมีแก่ท่าน พร้อมกับสัมผัสมือกันทั้ง 2 มือแล้วนำมือของตนเองมาแตะที่จมูกหรือที่อก ก่อนที่จะปรุงอาหารประเภทเนื้อสัตว์ต้องล้างให้สะอาดปราศจากเลือดเพราะมีบทบัญญัติห้ามกินเลือด โดยเนื้อสัตว์ต้องล้างในน้ำไหล (running water) เป็นต้น ตรงกับความคิดเห็นของ พัทยา สายหู (2511:48) กล่าวเกี่ยวกับข้อบัญญัติศาสนาว่า

ศาสนาอิสลามยังได้บัญญัติครอบคลุมไปถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของการดำเนินชีวิตประจำวันไว้อย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการทักทายปราศรัย การกินอยู่ บังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมิได้ ชาวมุสลิมจะถือว่า

คำสั่งสอนของพระเจ้า เป็นสิ่งสูงสุด ในการศรัทธาสังคมกับคนต่างศาสนาและ ความประพฤติกส่วนอื่น ๆ ด้วย

นอกจากนั้นชาวมุสลิมทั้งหลายมีความเชื่อว่า "มุสลิมจะต้องศรัทธาในพระองค์ องค์เดียวและจะต้องไม่เคารพสิ่งอื่นใดเทียบเคียงไปกับพระองค์ หรือเอาแนวทางอื่น ที่มีชื่อของพระอัลเลาะห์มาปฏิบัติ กล่าวได้ว่าการศรัทธาในพระองค์เป็นเจ้าองค์เดียว เป็นหัวใจของการเป็นมุสลิม" (ฝ่ายประชาสัมพันธ์ บริษัทมินาร์และคณะ ม.ป.ป.:4) โดยมุสลิมจะมีแบบแผนที่แน่นอนในการดำรงชีวิตเป็นแนวเดียวกัน จากพระเจ้าองค์ เดียวกันเพราะทรงบัญญัติทุกสิ่งทีมนุญปฏิบัติในขณะที่มีชีวิตอยู่ดังที่ สุซาคิมโก (2517:85) ว่า

เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนจะต้องเรียนรู้เรื่องศาสนา เพราะศาสนาเป็นศูนย์ การเคารพบูชา และมีพลังที่จะชักนำในการเปลี่ยนค่านิยมและจุดมุ่งหมายจักร ระบบหน้าที่ที่ปัสถานสังคมกับกำหนดโครงสร้างของความเข้าใจความหมาย ซึ่ง มนุษย์ต้องการในการดำรงอยู่ในโลกนี้

นอกจากนั้นศาสนาอิสลามยังได้กล่าวถึงการให้ความร่วมมือกับผู้อุปการของ ประเทศที่ชาวมุสลิมอาศัยอยู่ว่า ให้มีความรักและซื่อสัตย์คือประเทศของตนเอง ไม่ คิดคดทรยศ หรือไม่แบ่งแยกตัวเองออกเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อย ควรทำคนให้มีประโยชน์ ต่อประเทศอย่างแท้จริง ไม่แบ่งแยกตัวเองและดินแดนออกจากประเทศไทย กรม การศาสนา(2519 ช:36) ได้กล่าวถึงการเป็นพลเมืองดีของชาวมุสลิมดังตัวอย่าง เช่น ศาสคาไค้ก้าซิบแก่มุสลิมทุกคนว่า

เป็นหน้าที่อันจำเป็นแก่บุคคลที่เป็นมุสลิมจะต้องปฏิบัติตามผู้อุปการ ถ้า "คนใด ถอนตัวออกจากกรปฏิบัติตาม เขาจะไค้พบกับอัลเลาะห์ในวันภพหน้า โดยที่ เขาไม่อาจจะมิ้ออ้างอิงไค้เลย และผู้ใดทลายไปโดยที่แยกตัวเองออกจากชุมชน เขาจะตายอย่างโง่เขลา" ทานศาสดาของมุสลิมได้สั่งสอนอย่างชัดเจนเหลือเกิน ในความสำคัญของสังคม ไม่ประสงค์ที่จะให้เกิดการแบ่งแยกเป็นชุมชนย่อย ๆ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในเมื่อศาสดาของศาสนาได้ระบุไว้เช่นนี้ ก็เป็นการ แน่นนอนเหลือเกินว่ามุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตามด้วย อย่างเคร่งครัด หากมีผู้ใดที่ ทำตนเป็นโจรแบ่งแยกดินแดนโดยอ้างตัวว่าเป็นมุสลิมนั้นหาใช่มุสลิมที่แท้จริงไม่ ผู้ เป็นชาวไทยทุกศาสนา อาจจะมีความรู้สึกของการนับถือศาสนาต่างกัน ชนบธรรมเนียม ประเพณีต่างกันทั้ง ๆ ที่อยู่ในประเทศเดียวกัน เท่าที่เป็นอยู่มีความแตกต่างกันอยู่

เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ที่รุนแรงหรือเท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ เป็นเพราะได้รับการยุบจาก
ผู้หวังอำนาจและอยากเป็นใหญ่ โดยการแทรกซึมทางศาสนานั้นเอง ดังที่ นพพล
โรจนอุทกศาสตร์ (2519:17) กล่าวว่า

ในปัจจุบันนี้สืบเนื่องมาจากผลกระทบของชนกลุ่มน้อยที่หวังอำนาจและประโยชน์
ส่วนตนได้ฉวยโอกาสทำการยุบประชาชนที่มีการศึกษาน้อย โดยยกเอาเรื่อง
ความแตกต่างทางศาสนา ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีและเชื้อชาติมาบังหน้า
ความความเป็นจริงแล้ว ความรู้สึกวัฒนธรรมนิยมมีอยู่ด้วยกันทุกกลุ่มทุกเหล่าคือ
รู้สึกว่าคุณกลุ่มตนเองดีกว่าวัฒนธรรมของกลุ่มคนอื่น เพราะฉะนั้น ความรู้สึกของ
ชาวไทยพุทธว่าวัฒนธรรมของตนเองดีกว่าของชาวไทยมุสลิม จึงเป็นสิ่งที่มิได้อยู่
ปฏิเสธไม่ได้ โดยเฉพาะชาวมุสลิมแล้วความรู้สึกต่อศาสนา วัฒนธรรมนิยมนั้น
มีอยู่สูงมาก เพราะมีหลักคำสอนในศาสนาอิสลามมากมายที่กล่าวในลักษณะที่ว่า
หนทางของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นหนทางที่ถูกต้องที่สุด อีกประการหนึ่งชาวไทยมุสลิม
ส่วนใหญ่กลัวว่าบุตรหลานของตนซึ่งยังไม่มีพื้นฐาน ทางศาสนาอิสลามที่มั่นคงพอ
จะต้องรับวัฒนธรรมของไทยที่มีพื้นฐานจากศาสนาพุทธด้วย

เมื่อก้าวถึงความกลัวของผู้ปกครองที่เป็นชาวมุสลิมที่ว่ามีบุตรหลานของตนจะ
ถูกครอบงำในเรื่องศาสนาอื่น ทำให้ผู้วิจัยหวนกลับมาพิจารณาหลักสูตรที่ใช้อยู่ใน
ปัจจุบันว่าจะมีปัญหาเช่นไรบ้างก็เห็นว่าเนื้อหาของจริยศึกษาบางตอนไม่สอดคล้องกับ
ท้องถิ่น เช่นการหมอบและกราบซึ่งมุสลิมปฏิบัติไม่ได้เลย เขาจะทำในเวลาละหมาด
เท่านั้นคือการบพระอัลเลาะห์องค์เดียว แม้แต่พ่อแม่บังเกิดเกล้าเขาก็จะกราบไม่ได้
ซึ่ง อารง สุทธศาสตร์ (2519:239) กล่าวถึงปัญหาคำหลักสูตรว่า

ส่วนปัญหาในคำหลักสูตรนั้น เนื้อหาของหลักสูตรส่วนกลางไม่ได้ตอบสนอง
ความต้องการของสังคมชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ แต่เป็นเนื้อหาที่ตอบสนอง
ความต้องการของสังคมชาวพุทธ เช่น พุทธประวัติ ศีลธรรมของพุทธศาสนา
หรือประวัติศาสตร์ของชาวไทยพุทธ เช่น ประวัติศาสตร์กรุงสุโขทัย กรุง
ศรีอยุธยา เป็นต้น

เท่าที่ผู้วิจัยได้สอนในโรงเรียนนาคนาวาอุปถัมภ์ เขตพระโขนง กรุงเทพ
มหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม เป็นเวลาเกือบ 4 ปี แล้ว
เห็นว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน เมื่อทางสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร
ทำการประเมินผลความก้าวหน้ามาตรฐาน ของโรงเรียนประถมศึกษา

ผลปรากฏว่าโรงเรียนหลายโรงไ้ระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานรวมทั้งโรงเรียนที่
 ผู้วิจัยสอนอยู่ซึ่งเป็นเรื่องหนักใจอย่างยิ่งทั้งผู้บริหารและครูทุกคนที่อยากจะปรับปรุง
 ให้ผลการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ดีกว่านี้ ครูได้ประชุมปรึกษาหารือกันว่า
 เป็นเพราะเหตุใด หรือมีปัญหอะไรบางอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียน
 และเห็นว่าอาจเป็นเพราะระบบการศึกษา หรือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 อยู่ในระดับที่ต้ออาศัยแรงงานจากตัวเด็กนักเรียนในการช่วยครอบครัว เช่น
 ช่วยผู้ปกครองขายของ เลี้ยงน้อง หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนต้องเรียนทั้งภาค
 วิชาการและภาคศาสนาควบคู่กันไป นักเรียนเหนื่อย สมองล้า ไม่อยากทำการบ้าน
 หรือทัศนคติของครูต่อการสอนในชุมชนมุสลิมไม่คิ่หนักทำให้การเรียนการสอนดำเนินไป
 ไม่เต็มที่ หรือขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน
 ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ก็ได้มองปัญหาและอุปสรรคของโรงเรียนประเภท
 นี้โดยสรุปว่า "สัมฤทธิ์ผลของครูและระบบการศึกษาจึงอาจไม่เห็นชัดเจน เป็นที่พอใจ
 ของทุกฝ่าย และยังเกิดเหตุการณ์ผันผวนทางเศรษฐกิจและการเมืองปัจจุบัน ก็ยิ่ง
 ทำให้รู้สึกเป็นปัญหาและอุปสรรคยิ่งขึ้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 2524:3 - 51) โดย สมชัย อนุมานราชชน ได้ให้เหตุผลที่นักเรียนต้องเรียน
 ศาสนาอิสลามเพราะว่า "การเรียนวิชาศาสนาอิสลามเป็นสิ่งจำเป็นที่ชาวมุสลิมต้อง
 ศึกษา" (สมชัย อนุมานราชชน 2514:5) จากการศึกษาที่ผู้ปกครองได้รับการปลุกฝัง
 มาว่าการศึกษาด้านศาสนาเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด จนผู้ปกครองอาจเห็นความสำคัญ
 ในการเรียนในระบบโรงเรียนประถมศึกษาน้อยลงไป เพราะคณะกรรมการการ
 ศึกษาแห่งชาติได้กล่าวถึงสาเหตุที่ว่ามุสลิมทุกคนต้องศึกษาด้านศาสนา ดังนี้

ด้วยเหตุนี้เด็กไทยมุสลิมจึงมักถูกส่งไปศึกษาที่โบ้ที่ครูที่มีความรู้ทางศาสนา
 มากกว่าที่จะส่งเข้าเรียนหนังสือไทย เพราะชนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีความต้องการ
 ด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพด้วยความรู้จากทางโรงเรียน
 ในชั้นประถมศึกษาภาคบังคับไม่ชัดเจนนัก เพราะความรู้ภาษาไทยและความรู้
 รอบตัวทั่วไป ดูเหมือนจะไม่เป็นประโยชน์จำเป็นโดยตรงต่อการทำมาหากิน
 และความมุ่งหวังในชีวิตของเขาเหล่านั้น นอกจากนี้มุสลิมถือว่าการศึกษาศาสนา
 เป็นสิ่งสำคัญพ่อแม่ไม่อาจปล่อยให้ลูกได้เอง ส่วนความรู้เรื่องการอาชีพ
 ทำมาหากินนั้น เด็กสามารถเรียนรู้ได้จากการช่วยพ่อแม่ทำงาน ชาวบ้าน
 จึงเห็นความจำเป็นของการศึกษาทางศาสนา และแสวงหาโอกาสอันช่วย
 ให้ การศึกษาแบบไทยในระดับประถมศึกษา มิได้ให้ความรู้เรื่องศาสนาอิสลาม
 อย่างที่ผู้ปกครองต้องการ และไม่มีการสอนวิชาชีพอื่นใดที่เห็นว่าจะ เป็น

ประโยชน์โดยตรง ผู้ปกครองจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาศาสนามากกว่า
ในระบบโรงเรียนของไทย (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524:3 - 50)

ผู้ปกครองจะได้ เห็นว่าการเรียนในโรงเรียนของบุตรหลาน ประสบผลสำเร็จ
มีความก้าวหน้าในการศึกษาต่อ มีอาชีพ หน้าที่การงานที่ดีมีความก้าวหน้ามาก
สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยเวลา เป็นเครื่องพิสูจน์ และวิธีการอันเหมาะสมในการ เคารพ
ทัศนคติและความเชื่อของกันและกัน ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาด้านอื่น ๆ
ของประเทศต่อไป สิทธิชัย ไวยพูน (2520:8) **โต้กล่าวถึงปัญหาการจัดการ
ศึกษาให้แก่ชาวมุสลิมว่า**

ปัญหาในเรื่องการจัดการศึกษาให้แก่กลุ่มชนที่นับถือศาสนาอิสลามจึงมีมากทั้งใน
เรื่อง การปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีของประเทศ การปลูกฝังให้เกิดความ
รักชาติ และรู้สึกตัวว่าเป็นพลเมืองไทย การเรียนการสอนก็ทำได้ด้วยความ
ยากลำบาก จะต้องอาศัยวิธีนุ่มนวลโดยเคารพทัศนคติและความต้องการของ
ชนต่างวัฒนธรรมที่ไม่อยากละทิ้งศาสนา ชนบรกรรมนิยมประเพณี ตลอดจน
วัฒนธรรมดั้งเดิมที่ถือว่ามีค่าสูงส่ง ทั้งนี้เพราะชนบรกรรมนิยมประเพณี และ
วัฒนธรรมก็มาจากแนวทางปฏิบัติในศาสนาอิสลาม และเป็นชนบรกรรมนิยม
ประเพณีและวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้รัฐบาล
ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาชาวไทยมุสลิมโดยยึดหลักการพัฒนา
การศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการของศาสนา และชนบรกรรมนิยมประเพณีของ
ประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นสิ่งสำคัญ และมี เป้าหมายสนับสนุนและส่งเสริม
ให้ชาวไทยมุสลิมได้รับการศึกษาสูง ๆ ขึ้น เพื่อจะได้เกิดพลังมารวมในการ
ปกครองและพัฒนาประเทศชาติทุกด้าน

เราเห็น ได้ชัดว่าทางฝ่ายบริหารการศึกษาของประเทศก็ เล็ง เห็นถึงความสำคัญของ
ชนส่วนน้อยในประเทศ โดยคำนึงถึงหลักการของศาสนาเป็นหลัก เพราะการพัฒนา
การศึกษาของพลเมืองในประเทศก็เท่ากับ เป็นพื้นฐานในการปกครองและพัฒนาประเทศ
อย่างแท้จริง

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อพูดถึงปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับชาวมุสลิม
เราจะมุ่งถึง 4 จังหวัดภาคใต้เป็นสำคัญ แต่มักไม่คำนึงถึงว่า ปัญหาเหล่านั้นใน
กรุงเทพมหานครก็มีเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม ซึ่งจากรายงานของกรมการศาสนาประจำปี
2522 สำนวนพบว่า ศาสนาอิสลามมีคนไทยนับถืออยู่ประมาณร้อยละ 4.02 คือ

ประมาณ 1,867,607 คนทั่วประเทศ และในกรุงเทพมหานครมีชาวไทยมุสลิม ประมาณ 303,471 คน (กรมการศาสนา 2523 ค:15,25)ซึ่งนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลจะมาจากแหล่งกลางคือ กรุงเทพมหานครนั่นเองและเป็นนโยบายที่แก้ปัญหาชุมชนมุสลิมในเขตการศึกษา 2 แต่ไม่ได้พิจารณาปัญหาของชุมชนมุสลิมใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีชาวมุสลิมมากเป็นอันดับสองของประเทศเลย โดยเฉพาะการทำวิจัยการศึกษาเกี่ยวกับมุสลิมในกรุงเทพมหานคร ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ทำวิจัยมาก่อนเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู อันจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม สังกัด กรุงเทพมหานครและท้องถิ่นอื่น รวมทั้งจะช่วยในการปรับปรุงการจัดการเรียน การสอนสำหรับโรงเรียนที่มีลักษณะสภาพเช่นเดียวกันนี้ ให้มีทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้นเพราะเมื่อได้ปัญหาย่อมจะนำไปสู่ทางแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้น ตรงตามเป้า ประสงค์ของการจัดการศึกษาของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม สังกัด กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
2. ตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้บริหารคืออาจารย์ใหญ่เท่านั้น และครูคือ ครูผู้สอนหลักสูตรใหม่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษาในชุมชนมุสลิม จากเอกสารอ้างอิง วารสาร หนังสือและงานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

2. ร่างแบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับผู้บริหาร 1 ชุด และครู 1 ชุด ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ และแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคอร์ท (Likert Rating Scale) โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการบริหารโรงเรียน การเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับชุมชน การขาดเรียนของนักเรียน การติดตามผลการเรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงเป็นฉบับชั่วคราว สำหรับไปทดลองใช้กับโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี จำนวน 2 โรงเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร โดยแยกครั้งนี้ ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 8 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามและนำไปปรับปรุงก่อนใช้ฉบับสมบูรณ์

4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากร จำนวน 355 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกโรงเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสำรวจว่ามีนักเรียนไทยมุสลิมตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปของจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ด้วยการสอบถามทางกองโรงเรียน สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร และศึกษาธิการเขตทุกเขตของกรุงเทพมหานคร

5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามแล้วนำเสนอในรูปของตารางและความเรียง

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามคือผู้บริหาร โรงเรียนและครูในโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม ให้คำตอบเชื่อถือได้และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความ

โรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิมหมายความว่าโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครที่ตั้งอยู่ในชุมชนมุสลิม และเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนไทยมุสลิมตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของจำนวนนักเรียน ในแต่ละโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม สังกัดกรุงเทพมหานคร และท้องถิ่นอื่น